

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

18 декември 2025 година *

„Преюдициално запитване — Защита на личните данни — Регламент (ЕС) 2016/679 — Членове 13 и 14 — Приложно поле — Лични данни, които са събрани чрез телесна камера, носена от контрольори в обществения транспорт — Правно основание на задължението на администратора за уведомяване на субекта на данни“

По дело C-422/24

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Högsta förvaltningsdomstolen (Върховен административен съд, Швеция) с акт от 13 юни 2024 г., постъпил в Съда на 17 юни 2024 г., в рамките на производство по дело

Integritetsskyddsmyndigheten

срещу

AB Storstockholms Lokaltrafik

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: F. Biltgen, председател на състава, T. von Danwitz (докладчик), заместник-председател на Съда, I. Ziemele, A. Kumin и S. Gervasoni, съдии,

генерален адвокат: L. Medina,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Integritetsskyddsmyndigheten, от C. Agnehall, A. Persson и D. Törngren, в качеството на представители,
- за AB Storstockholms Lokaltrafik, от J. Forzelius, advokat, и G. Tranvik, biträdande jurist,
- за датското правителство, от D. Elkan, C. A.-S. Maertens, J. Sandvik Loft и M. Jespersen, в качеството на представители,

* Език на производството: шведски.

- за австрийското правителство, от А. Posch, J. Schmoll и С. Gabauer, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от А. Bouchagiar, С. Faroghi и Н. Kranenborg, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 1 август 2025 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 13 и 14 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1, наричан по-нататък „ОРЗД“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Integritetsskyddsmyndigheten (Орган за защита на данните, Швеция) (наричан по-нататък „Органът“) и АВ Storstockholms Lokaltrafik (наричано по-нататък „SL“), шведско акционерно дружество за обществен транспорт, относно административно наказание имуществена санкция, наложено на това дружество за нарушение на член 13 от ОРЗД при събирането на лични данни чрез телесна камера, носена от работещите за това дружество контролбори.

Правна уредба

- 3 Съображения 60 и 61 от ОРЗД гласят:
 - „(60) Принципите на добросъвестно и прозрачно обработване изискват субектът на данни да бъде информиран за съществуването на операция по обработване и за нейните цели. Администраторът следва да предостави на субекта на данните всяка допълнителна информация, която е необходима, за да се гарантира добросъвестно и прозрачно обработване на данните, като се вземат предвид конкретните обстоятелства и контекст, в които се обработват личните данни. Освен това субектът на данни следва да бъде информиран за извършването на профилиране и за последствията от това профилиране. Когато личните данни се събират от субекта на данни, той следва да бъде информиран и за това дали е задължен да предостави личните данни и за последствията, в случай че не ги предостави. Тази информация може да бъде предоставена в комбинация със стандартизирани икони, така че по лесно видим, разбираем и ясно четим начин да се представи съдържателен преглед на планираното обработване. Ако иконите се представят в електронен вид, те следва да бъдат машинночитаеми.
 - (61) Информацията за обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, следва да му бъде предоставена в момента на събирането ѝ от субекта на данните или ако личните данни са получени от друг източник — в рамките на разумен срок, в зависимост от обстоятелствата на конкретния случай. В случаите, в които личните

данни могат да бъдат законно разкрити на друг получател, субектът на данните следва да бъде информиран, когато личните данни се разкриват за първи път на получателя. Когато администраторът възнамерява да обработва личните данни за цел, различна от тази, за която те са събрани, той следва да предостави на субекта на данните преди това по-нататъшно обработване информация за въпросната друга цел и друга необходима информация. Когато на субекта на данните не може да се предостави информация за произхода на личните данни поради използването на различни източници, се представя обобщена информация“.

4 Съгласно член 5 („Принципи, свързани с обработването на лични данни“) от ОРЗД:

„1. Личните данни са:

а) обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“);

[...]

в) подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“);

[...]“.

5 Член 12 („Прозрачна информация, комуникация и условия за упражняването на правата на субекта на данни“) от ОРЗД предвижда:

„1. Администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и леснодостъпна форма, на ясен и прост език [...]. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства. [...]

[...]

5. [...] Когато исканията на субект на данни са явно неоснователни или прекомерни, по-специално поради своята повторяемост, администраторът може [...]:

[...]

б) да откаже да предприеме действия по искането.

Администраторът носи тежестта на доказване на явно неоснователния или прекомерен характер на искането.

[...]“.

6 Съгласно член 13 („Информация, предоставяна при събиране на лични данни от субекта на данните“) от ОРЗД:

„1. Когато лични данни, свързани с даден субект на данни, се събират от субекта на данните, в момента на получаване на личните данни администраторът предоставя на субекта на данните цялата посочена по-долу информация:

- а) данните, които идентифицират администратора и координатите за връзка с него и, когато е приложимо, тези на представителя на администратора;
- б) координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните, когато е приложимо;
- в) целите на обработването, за което личните данни са предназначени, както и правното основание за обработването;
- г) когато обработването се извършва въз основа на член 6, параграф 1, буква е), законните интереси, преследвани от администратора или от трета страна;
- д) получателите или категориите получатели на личните данни, ако има такива;
- е) когато е приложимо, намерението на администратора да предаде личните данни на трета държава или на международна организация, както и наличието или отсъствието на решение на [Европейската комисия] относно адекватното ниво на защита или в случай на предаване на данни съгласно посоченото в членове 46 или 47, или член 49, параграф 1, втора алинея позоваване на подходящите или приложимите гаранции и средствата за получаване на копие от тях или на информация къде са налични.

2. Освен информацията, посочена в параграф 1, в момента на получаване на личните данни администраторът предоставя на субекта на данните следната допълнителна информация, която е необходима за осигуряване на добросъвестно и прозрачно обработване:

- а) срока, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определяне на този срок;
- б) съществуването на право да се изиска от администратора достъп до, коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или право да се направи възражение срещу обработването, както и правото на преносимост на данните;
- в) когато обработването се основава на член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), съществуването на право на оттегляне на съгласието по всяко време, без да се засяга законосъобразността на обработването въз основа на съгласие, преди то да бъде оттеглено;
- г) правото на жалба до надзорен орган;

- д) дали предоставянето на лични данни е задължително или договорно изискване, или изискване, необходимо за сключването на договор, както и дали субектът на данните е длъжен да предостави личните данни и евентуалните последиствия, ако тези данни не бъдат предоставени;
 - е) съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последиствия от това обработване за субекта на данните.
3. Когато администраторът възнамерява по-нататък да обработва личните данни за цел, различна от тази, за която са събрани, той предоставя на субекта на данните преди това по-нататъшно обработване информация за тази друга цел и всякаква друга необходима информация, както е посочено в параграф 2.
4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат, когато и доколкото субектът на данните вече разполага с информацията“.
- 7 Член 14 („Информация, предоставяна, когато личните данни не са получени от субекта на данните“) от ОРЗД гласи:
- „1. Когато личните данни не са получени от субекта на данните, администраторът предоставя на субекта на данните следната информация:
- а) данните, които идентифицират администратора и координатите за връзка с него и, когато е приложимо, тези на представителя на администратора;
 - б) координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните, когато е приложимо;
 - в) целите на обработването, за което личните данни са предназначени, както и правното основание за обработването;
 - г) съответните категории лични данни;
 - д) получателите или категориите получатели на личните данни, ако има такива;
 - е) когато е приложимо, намерението на администратора да предаде данните на трета държава или на международна организация, и наличието или отсъствието на решение на Комисията относно адекватното ниво на защита или в случай на предаване на данни съгласно член 46 или 47, или член 49, параграф 1, втора алинея с позоваване на подходящите или приложимите гаранции и средствата за получаване на копие от тях или на информация къде са налични.
2. Освен информацията, посочена в параграф 1, администраторът предоставя на субекта на данните следната информация, необходима за осигуряване на добросъвестно и прозрачно обработване на данните по отношение на субекта на данните:
- а) срока, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определяне на този срок;

- б) когато обработването се извършва въз основа на член 6, параграф 1, буква е), законните интереси, преследвани от администратора или от трета страна;
 - в) съществуването на право да се изиска от администратора достъп до, коригиране или изтриване на лични данни, свързани със субекта на данните, или ограничаване на обработването, и правото да се направи възражение срещу обработването, както и правото на преносимост на данните;
 - г) когато обработването се основава на член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), съществуването на право на оттегляне на съгласието по всяко време, без да се засяга законосъобразността на обработването въз основа на съгласие, преди то да бъде оттеглено;
 - д) правото на жалба до надзорен орган;
 - е) източника на личните данни и, ако е приложимо, дали данните са от публично достъпен източник;
 - ж) съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.
3. Администраторът предоставя информацията, посочена в параграфи 1 и 2:
- а) в разумен срок след получаването на личните данни, но най-късно в срок до един месец, като се отчитат конкретните обстоятелства, при които личните данни се обработват;
 - б) ако данните се използват за връзка със субекта на данните, най-късно при осъществяване на първия контакт с този субект на данните;
 - в) ако е предвидено разкриване пред друг получател, най-късно при разкриването на личните данни за първи път.
4. Когато администраторът възнамерява да обработва личните данни по-нататък за цел, различна от тази, за която са събрани, той предоставя на субекта на данните преди това по-нататъшно обработване информация за тази друга цел и всякаква друга необходима информация, както е посочено в параграф 2.
5. Параграфи 1—4 не се прилагат, когато и доколкото:
- а) субектът на данните вече разполага с информацията;
 - б) предоставянето на такава информация се окаже невъзможно или изисква несъразмерно големи усилия; по-специално за обработване на данни за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели, при спазване на условията и гаранциите по член 89, параграф 1, или доколкото съществува вероятност задължението, посочено в параграф 1 от настоящия член, да направи невъзможно или сериозно да затрудни постигането на целите на това

обработване. В тези случаи администраторът взема подходящи мерки за защита на правата, свободите и законните интереси на субекта на данните, което включва и предоставяне на публичен достъп до информацията;

- в) получаването или разкриването е изрично разрешено от правото на Съюза или правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора и в което се предвиждат също подходящи мерки за защита на легитимните интереси на субекта на данните; или
- г) личните данни трябва да останат поверителни при спазване на задължение за опазване на професионална тайна, което се урежда от правото на Съюза или право на държава членка, включително законово задължение за поверителност“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 8 SL извършва обществени транспортни услуги в Стокхолм (Швеция). Това дружество оборудва с камери своите контрольори по редовността на пътниците, които те носят на тялото си и които се използват за заснемане на пътниците, които при билетната проверка нямат валиден билет за превоз и поради това им се налага глоба. Камерите се използват с цел предотвратяване и документиране на заплахи и прояви на насилие срещу контрольорите, както и проверка на самоличността на пътниците, на които е наложена такава глоба.
- 9 В рамките на дейността си по надзор Органът проверява дали обработването от SL на лични данни чрез използването на телесни камери се извършва в съответствие с ОРЗД. През юни 2021 г. той приема решение, от което е видно, че контрольорите носят камерите през цялата си работна смяна и че тези камери записват непрекъснато видеоматериал с картина и звук.
- 10 Камерите имат т.нар. „кръгова памет“, което означава, че след определен период цялото записано съдържание автоматично се изтрива. След изтриването записите окончателно се заличават. Първоначално записите се съхраняват в продължение на две минути, но в хода на проверката, осъществена от Органа, този период е сведен до една минута. С натискане на определен бутон обаче контрольорите могат да спрат автоматичното изтриване и така да гарантират, че записаните данни няма да бъдат окончателно заличени. В този случай информацията, съхранявана в камерата, се запазва и чрез технологията за предварителен запис, т.е. записът, направен в минутата преди контрольорът да натисне бутона. Контрольорите са инструктирани да спират автоматичното изтриване винаги когато се налага глоба, както и в случай на заплаха спрямо тях.
- 11 Наред с тези констатации относно използването и функционирането на телесните камери, в решението си Органът приема, че от декември 2018 г. нататък до датата на приемане на това решение през юни 2021 г. SL обработва лични данни, доколкото при билетната проверка използва телесни камери, в нарушение на няколко разпоредби на ОРЗД. Според Органа SL не е предоставило достатъчно информация на субектите на данни, като така е нарушило член 13 от ОРЗД. Ето защо този орган налага на SL административно наказание имуществена санкция на обща стойност 16 милиона шведски крони (SEK) (около 1 420 670 евро), от които 4 милиона SEK (около 355 188 евро) поради неуведомяването на субектите на данни.

- 12 Förvaltningsrätten i Stockholm (Административен съд Стокхолм, Швеция), пред който SL подава жалба срещу решението на Органа, отхвърля тази жалба в частта относно наказанието, наложено на това дружество поради неуведомяването на субектите на данни.
- 13 Тогава SL подава въззивна жалба пред Kammarrätten i Stockholm (Апелативен административен съд Стокхолм, Швеция), който отменя решението на първоинстанционния съд и решението на Органа в частта относно налагането на това наказание. Като се позовава на решение от 11 декември 2014 г., Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428), посоченият съд приема, че член 13 от ОРЗД не е приложим към отнесените до него спор и че следователно Органът не е имал основание да налага на SL административно наказание имуществена санкция за нарушение на тази разпоредба.
- 14 Органът подава жалба срещу решението на Kammarrätten i Stockholm (Апелативен административен съд Стокхолм) пред Högsta förvaltningsdomstolen (Върховен административен съд, Швеция) —запитващата юрисдикция, като иска той да отмени това решение в частта относно наказанието, наложено на споменатото дружество поради неуведомяването на субектите на данни.
- 15 Запитващата юрисдикция уточнява най-напред, че въпросът, който се поставя, е кой от членове 13 и 14 от ОРЗД е приложим, когато личните данни се събират чрез телесна камера. Според нея отговорът на този въпрос е необходим в две насоки. От една страна, важно е да се определи каква информация трябва да бъде предоставена на субекта на данни, в кой момент възниква задължението за уведомяване на това лице и кои са изключенията от това задължение. От друга страна, по нейно мнение трябва да се установи дали Органът е имал право да наложи на SL административно наказание имуществена санкция по съображение, че това дружество не е изпълнило задължението за уведомяване, предвидено в член 13 от ОРЗД.
- 16 По-нататък, според запитващата юрисдикция също така не е ясно до каква степен трябва да се отчетат разликите между членове 13 и 14 от ОРЗД от гледна точка на обхвата на задължението за уведомяване, залегнало в тези разпоредби, за да се определи коя от тези разпоредби се прилага за конкретен вид събиране на лични данни. В тази насока тя уточнява, че страните спорят за извода, който следва да се направи от тези разлики.
- 17 Накрая, запитващата юрисдикция иска да се установи какво е значението на Насоките относно прозрачността съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, приети на 29 ноември 2017 г., в преработената им редакция от 11 април 2018 г., от работната група, създадена с член 29 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), които предвиждат в точка 26, че член 13 от ОРЗД е приложим към видеонаблюдението.
- 18 При тези обстоятелства Högsta förvaltningsdomstolen (Върховен административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Кой от членове 13 и 14 от ОРЗД се прилага, когато личните данни са събрани чрез камера, носена на тялото?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 19 След като генералният адвокат обяви заключението си на 1 август 2025 г., с акт, подаден в секретариата на Съда на 23 септември 2025 г., SL поиска на основание член 83 от Процедурния правилник на Съда да се възобнови устната фаза на производството.
- 20 В подкрепа на това искане SL твърди, че на Съда не са напълно изяснени фактите по делото в главното производство и важността на постановения по това дело съдебен акт за администраторите, които използват системи за видеонаблюдение. SL счита по-специално, че заключението, представено от генералния адвокат, не разграничава коректно съответния обхват на членове 13 и 14 от ОРЗД.
- 21 В тази насока е уместно да се припомни, че съгласно член 252, втора алинея ДФЕС генералният адвокат представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. Съдът не е обвързан нито от това заключение, нито от мотивите, въз основа на които генералният адвокат стига до него (решение от 4 септември 2025 г., Nissan Iberia C-21/24, EU:C:2025:659, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 22 В този контекст следва да се припомни още, че Статутът на Съда на Европейския съюз и Процедурният правилник не предвиждат възможност страните или заинтересованите субекти по член 23 от този статут да представят становища в отговор на представеното от генералния адвокат заключение. Поради това несъгласието на някоя от страните или на такъв заинтересован субект със заключението на генералния адвокат не може само по себе си да бъде основание за възобновяване на устната фаза на производството (решение от 4 септември 2025 г., Nissan Iberia C-21/24, EU:C:2025:659, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 23 Ето защо, доколкото целта на искането за възобновяване на устната фаза на производството, направено от SL, е SL да може да отговори на позицията на генералния адвокат, изразена в нейното заключение, това искане не може да бъде уважено.
- 24 Същевременно, съгласно член 83 от Процедурния правилник на Съда, във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат Съдът може да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда или когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 25 В настоящия случай, след като изслуша генералния адвокат, Съдът обаче счита, че разполага с всички необходими данни, за да отговори на поставените от запитващата юрисдикция въпроси, и че настоящото дело не налага то да бъде решено въз основа на довод, който не е бил обсъден от заинтересованите субекти. Освен това искането за възобновяване на устната фаза на производството не разкрива никакъв нов факт от решаващо значение за решението, което Съдът трябва да постанови по настоящото дело.
- 26 При това положение не следва да се разпорежда възобновяване на устната фаза на производството.

По преюдициалния въпрос

- 27 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали членове 13 и 14 от ОРЗД трябва да се тълкуват в смисъл, че в хипотезата, когато лични данни са събрани чрез телесни камери, носени от контрольори в обществения транспорт, уведомяването на субектите на данни се урежда от член 13 от ОРЗД или от член 14 от него.
- 28 За да се отговори на този въпрос, съгласно постоянната практика на Съда за тази цел следва да се вземат предвид не само текстът на тези разпоредби, но и контекстът им, както и целите на правната уредба, от която те са част (решение от 28 ноември 2024 г., *Másdi*, C-169/23, EU:C:2024:988, т. 39).
- 29 На първо място, що се отнася до текста на членове 13 и 14 от ОРЗД, трябва да се припомни, че материалният обхват на член 14 от ОРЗД е определен по отрицателен начин в сравнение с този на член 13 от същия регламент. Както следва от самите заглавия на тези разпоредби, член 13 се отнася до информацията, предоставяна при събиране на лични данни от субекта на данните, докато член 14 се отнася до информацията, предоставяна, когато личните данни не са получени от субекта на данните (решение от 28 ноември 2024 г., *Másdi*, C-169/23, EU:C:2024:988, т. 48).
- 30 За целите на разграничаването на съответния обхват на цитираните разпоредби фактът, че в текстовете на някои езици на член 14 от ОРЗД, и по-специално на шведски език („*samlas in*“), не е възпроизведена думата „събиране“, съдържаща се в член 13 от същия регламент, не е определящ.
- 31 Всъщност от постоянната съдебна практика следва, че разпоредбите на правото на Съюза трябва да се тълкуват и прилагат по еднакъв начин, с оглед на текстовете, изготвени на всички езици на Европейския съюз, и в случай на несъответствие между текстовете на различните езици въпросната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от която е част (решение от 13 февруари 2025 г., *Verbraucherzentrale Berlin* (Понятие за задължителен начален период на абонамент), C-612/23, EU:C:2025:82, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 32 В тази насока Съдът вече е уточнил, що се отнася до употребата на думата „получаване“ („*erhållande*“) в член 14, параграф 5, буква в) от ОРЗД, която в текста на шведски език е използвана и в заглавието на член 14, както и в параграф 1 от него („*erhållits*“), че тази дума всъщност се отнася до данните, „събрани“ от лице, различно от субекта на данни, както и до данните, които самият администратор при изпълнението на задачите си е генерирал от такива данни (вж. в този смисъл решение от 28 ноември 2024 г., *Másdi* (C-169/23, EU:C:2024:988, т. 47).
- 33 Също така, както отбелязва генералният адвокат в точка 28 от заключението си, понятието за данни, които „се събират“ от субекта на данните, използвано в член 13, параграф 1 от ОРЗД, изисква конкретно действие не от субекта на данните, а само от администратора, така че степента на активност на субекта на данни е без значение за целите на разграничаването на обхвата на тази разпоредба от обхвата на член 14 от този регламент.

- 34 Това съображение е подчертано и в Насоките относно прозрачността, цитирани в точка 17 от настоящото решение, от които следва, че член 13 от ОРЗД се прилага или когато субектът на данни съзнателно предоставя лични данни на администратора, или когато администраторът събира данни от субекта на данни чрез наблюдение, по-специално чрез камери.
- 35 С оглед на текста на член 14, параграф 2, буква е) от ОРЗД, разглеждан в светлината на съображение 61 от този регламент, се налага изводът, че единственият релевантен критерий за разграничаването на съответния обхват на членове 13 и 14 от ОРЗД е източникът, от който се събират личните данни. Всъщност съгласно член 14, параграф 2, буква е), когато данните не са получени от субекта на данните, администраторът трябва да уведоми субекта на данните за източника на личните данни.
- 36 Следователно граматическото тълкуване на членове 13 и 14 от ОРЗД, разглеждани в светлината на съображение 61 от този регламент, подкрепя прилагането на цитирания член 13 към събирането на лични данни чрез телесна камера, защото в този случай посочените данни са получени не от източник, различен от субекта на данни, а направо от него.
- 37 На второ място, подобно тълкуване се потвърждава от контекста на тези разпоредби.
- 38 В тази насока от член 5 от ОРЗД следва, че обработването на лични данни трябва по-специално да отговаря на конкретни изисквания за прозрачност по отношение на субекта, чиито данни се обработват (решение от 11 юли 2024 г., Meta Platforms Ireland (Представителен иск), C-757/22, EU:C:2024:598, т. 53).
- 39 Както по същество отбелязва Комисията в писменото си становище, като изисква субектът на данни да бъде уведомен за посочената в член 13 от ОРЗД информация в момента на нейното получаване, този член дава специфичен израз на правото на субекта на данни да бъде информиран. За сметка на това пък член 14 от този регламент е приет, за да се обхванат случаите, когато администраторът няма директен контакт със субекта на данни, а събира лични данни от друг източник, вследствие от което уведомяването за информацията по смисъла на тази разпоредба в момента, в който е получена въпросната информация, на практика е трудно или дори невъзможно. Ето защо обстоятелството, че такова събиране е опосредено, дава основание последната разпоредба да предвиди възможност изпълнението на задължението за уведомяване, каквото има администраторът, да бъде отложено във времето.
- 40 На трето място, членове 13 и 14 от ОРЗД трябва да се тълкуват в светлината на целта на този регламент, която е по-специално да се гарантира висока степен на защита на основните права и свободи на физическите лица, и по-специално на правото им на защита на личните данни, закрепено в член 16 ДФЕС и гарантирано като основно право в член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, което допълва правото на личен живот, гарантирано в член 7 от нея (решение от 27 февруари 2025 г., Dun & Bradstreet Austria и др., C-203/22, EU:C:2025:117, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 41 Ако се приеме, че член 14 от ОРЗД се прилага в случай на събиране на лични данни чрез телесна камера, то субектът на данни не би получил никакви данни към момента на това събиране, при все че той е източникът на тези данни, което би позволило на администратора да не предостави незабавно информация на това лице. Следователно

подобно тълкуване би създало опасност събирането на лични данни да не бъде сведено до знанието на субекта на данни и да се стигне до скрити практики на наблюдение. Такава последица би била несъвместима с целта, спомената в предходната точка, да се гарантира висока степен на защита на основните права и свободи на физическите лица.

- 42 Същевременно е необходимо да се отбележи, че тази цел не е пречка — както се предвижда в приетите на 29 януари 2020 г. Насоки 3/2019 на Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД) относно обработването на лични данни чрез видеоустройства — задълженията за уведомяване по член 13 от ОРЗД да се изпълняват в рамките на подход, структуриран в различни нива. Съгласно тези насоки най-важната информация, предназначена за субекта на данни, може да бъде изложена, на първо ниво, на предупредителна табела, а останалата задължителна информация може да му бъде предоставена, на второ ниво, по подходящ и изчерпателен начин на леснодостъпно място.
- 43 Накрая, в отговор на съмнението, изразено от Kammarrätten i Stockholm (Апелативен административен съд Стокхолм, Швеция) досежно обхвата на споменатата в точка 13 от настоящото решение точка 34 от решение от 11 декември 2014 г., Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428), следва да се уточни още, че в цитираната точка 34 Съдът не се е произнесъл по приложното поле на член 11 от Директива 95/46, на който съответства член 14 от ОРЗД, спрямо член 10 от тази директива, на който съответства член 13 от този регламент, а просто е разкрил, че поради различните ограничения и изключения, предвидени от цитираната директива, прилагането ѝ дава възможност да се отчетат законните интереси на администратора.
- 44 Ето защо от точка 34 от цитираното решение няма как да се направи извод, че Съдът вече се е произнесъл по разграничението между приложното поле на член 13 от ОРЗД, от една страна, и на член 14 от този регламент, от друга.
- 45 С оглед на изложеното дотук на поставения въпрос следва да се отговори, че членове 13 и 14 от ОРЗД трябва да се тълкуват в смисъл, че в хипотезата, когато лични данни са събрани чрез телесни камери, носени от контролори в обществения транспорт, уведомяването на субектите на данни се урежда от член 13 от ОРЗД, а не от член 14 от него.

По съдебните разноски

- 46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Членове 13 и 14 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО

трябва да се тълкуват в смисъл, че

в хипотезата, когато лични данни са събрани чрез телесни камери, носени от контрольори в общественя транспорт, уведомяването на субектите на данни се урежда от член 13 от този регламент, а не от член 14 от него.

Подписи